

اعلامیه مشترک احزاب و سازمان‌ها ی کمونیست برای تحریم فعال انتخابات

نه به انتخابات فرمایشی

نه به رژیم سرمایه داری و مذهبی ایران

نظام سرمایه داری و ارتجاعی حاکم بر ایران، از همان آغاز تولد سیاه اش، هرگز با حق حاکمیت مردم سازش نکرد؛ هرچند که در جهت مردم فریبی و بیسیج مردم در حرف از آن به عنوان شعاری توخالی استفاده کرده است.

سی و سه سال است که حکومت سرمایه داری جمهوری اسلامی حتی ابتدایی ترین حقوق انسانی را به رسمیت نمی‌شناسد. ساختار سیاسی-اجتماعی نظام حاکم بگونه ای است که استبداد نهادینه شده و پایمال کردن هر گونه حقوق شهروندی به صورت روزمره جز لاینجزای این سیستم در ایران است. بر این مبنا و بر بستر استبدادی چنین فراگیر و فوق ارتجاعی، مقوله ای بنام انتخابات طنز تلخی است که تنها در خدمت فریبکاری و پنهان کردن سیمای رژیم سرمایه داری اسلامی بکار می رود.

در چهارچوب قانون اساسی این رژیم استبدادی و استثمارگر، انتخابات به معنای حق رای عمومی هر جا که حرفش زده شده، همانجا با مطلق کردن حکومت مطلقه فقیه؛ بی اعتبار شده است. بنابراین در رژیمی که بی حقی عمومی به امری نهادی تبدیل شده، انتخابات تنها ابزاری بوده است از یک سو برای تنظیم مناسبات بین جناح‌ها و از سوی دیگر، برای گرم کردن بازار رژیم فریبکار!

در هر دوره انتخاباتی حکومت می کوشد با ترفند و دغلیکاری چنان فضای داغی ایجاد کند تا مردم پای صندوق های رای حاضر شوند و تا بین بد و بدتر، یکی را انتخاب کنند! آن هم از میان داوطلبانی که صلاحیتشان از صافی چند دستگاه حکومتی گذشته است و در عمل پیشاپیش توسط دستگاه های حاکمیت گزین شده اند، در جریان نمایش انتخاباتی خرداد هشتاد و هشت، این بازی نخ نما و این سیاست مردم فریبانه بیش از پیش سیمای ضد مردمی خود را آشکار کرده و نشان داده است که هر گونه اصلاح نظام حاکم و انتخابات در این رژیم مردم ستیز ناممکن و خیال پردازی است. در جریان نمایش انتخاباتی هشتاد و هشت آن بخش از مردم بجان آمده ای که این رژیم را نمی خواستند و نمی خواهند؛ زیر تبلیغات اپوزیسیون قانونی و لیبرال - دموکرات و چپ نما های رنگارنگ و رفرمیست، به پای صندوق های رای کشیده شدند اما حکومت سرمایه داری اسلامی به روشنی پیامد های خطرناک برانگیختگی مردم را دریافت و نشان داد که توانایی تحمل این حد از شرکت در انتخابات را هم ندارد و با زدن خودی، شمشیر را از رو بست! و رودر روی جنبش اعتراضی قرار گرفت.

در آن تجربه، نه تنها سیمای خون خوارانه نظام سرمایه داری و مذهبی حاکم بر ایران؛ که ناپیگیری و عقیم بودن پلاتفرم و ماماشات گری اصلاح طلبان حکومتی و متحدین آنها هم آشکار گردید!

در جریان این تجربه خونین برای نا آگاه ترین بخش جامعه هم روشن گردید که نه تنها اصل انتخابات در جمهوری اسلامی فریبی بیش نیست، و نه تنها نمی توان از این طریق جمهوری اسلامی را اصلاح کرد و تغییرش داد، که به نوبه خود روشن کرد مدعیان به اصطلاح «اصلاحات» و پادوهای چپ و دموکرات نمایشان هم به هیچ وجه پیگیر منافع حداقل کارگران و زحمتکشانشان نیستند!

تنها با مبارزات طبقه کارگر و زحمت کشان و نهاد های توده ای و مستقل اکثریت مردم است که با کسب قدرت سیاسی می توان از استبداد مذهبی و استبداد سرمایه گذر کرد و به دموکراسی واقعی دست یافت.

بنا بر این شرکت در چنین «انتخاباتی»، بازی در بساط رژیمی است که همه دست اندرکاران جفت و تاق آن؛ در سی و سه سال گذشته؛ اکثریت مردمان را از ابتدایی ترین حقوقشان محروم کرده اند. این بدیهی است رژیمی که تنها با استبداد و استثمار، زندان و شکنجه و طناب دار، غارتگری و کشتار خود را تعریف میکند؛ هیچ سطحی از آزادی، از جمله آزادی انتخابات را بر نمی تابد و بنا بر ماهیتش نمی تواند برتابد!

کارگران، زحمتکشان، زنان و جوانان، ملیت های سراسر ایران، دانشجویان و روشنفکران!

این انتخابات فریبکارانه را تحریم کنید. با استفاده از ابتکارات خلاق خود به سازماندهی خویش در محل کار و زندگی پرداخته و با طرح درخواستها و مطالبات معین طبقاتی و بهره گیری از همه نوع اشکال اعتراض متناسب با شرایط و توان مبارزاتی خود در جهت تدارک ملزومات انقلاب در ایران تلاش نمایید. باید نمایش انتخاباتی پیش روی رابه صحنه کارزار علیه ستم و سرکوب، استثمار و استبداد، و ما جراجویی جنگی رژیم و امپریالیستها و متحدانشان تبدیل کرد. مبارزه طبقاتی کارگران و زحمتکشان و اکثریت مردمان لگد مال شده؛ نه از طریق بازی در بساط ارتجاع داخلی و بین المللی، که با سازمان دهی اراده

مستقل توده ای برای درهم شکستن دستگاه دولتی حکومت اسلامی در تمامیتش ، و نظام غارتگر سرمایه داری ممکن است .
وظیفه ای که همانا بدست توانای توده های کارگر و زحمتکش مردم ایران شدنی است و نه با تکیه بر قدرتهای امپریالیستی
و متحدان ریز و درشت آنها.

سرنگون باد رژیم مذهبی و سرمایه داری حاکم بر ایران

برقرار باد سوسیا لیسم
برقرار باد آزادی

حزب رنجبران ایران

هسته اقلیت

اتحادچپ ایرانیان در خارج کشور

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

دهم اسفندماه ۱۳۹۰